

Meitä ei pelasta kristillisyyks vaan Kristus

Paavali on erinomainen esimerkki siitä, mitä merkitsee Kristuksen salaisuudesta eläminen. Vaivalloinen ja ylivoimaiseksi osoittautunut lain tie, jolle ihminen luonnostaan pyrkii, vaihtui aivan toiseksi: ”Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.” Room. 10:4. Entinen Kristuksen vihemies ja seurakunnan vainooja arvioi asioita uudelta kannalta: ”Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana – että voittaisni omakseni Kristuksen.” Fil. 3:7-8.

Paavalille on elämä Kristus, Fil. 1:21. Kokonaista 164 kertaa toistuu hänen kirjeissään Kristus-yhteyttä ilmaiseva (kreikankielinen) termi ”*einai en Khris-tuu*”. Paavali on hulluuteen saakka yhden asian mies, Kristus-mysterin valtaama. Kaikkea hän tarkastelee ja arvioi tästä näkökohdasta käsin. Hän ei halua kerskata muusta kuin Jeesuksen Kristuksen rististä, Gal. 6:14. Vrt. 1. Kor. 1:30-31. Hän asettaa seurakuntalaisilleen tavoitteeksi oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä, Ef. 3:18-19. Kaikessa, niitä hän ajattelee, puhuu ja toimii, on perustavana motiivina pyrkimys toteuttaa Kristuksen tahtoa.

Raamattu on mitä rikassisältöisin kirja, jonka ydinsanomaa ja oikeaan ymmärtä-

miseen päästään käsiksi vain yhdestä lähtökohdasta, josta sitten avautuukin koko Pyhä Kirja. Solus Christus, yksin Kristus – siinä Raamatun salaisuus, joka on niin yksinkertainen, että moni juuri sen tähden kulkee sen sivu.

Luonnollinen ihminen kaipaa uskonossa aina jotakin ihmeellistä ja moniviivaista, ja erityisesti hän odottaa sellaista pelastusjärjestelmää, jossa hänelle itselleen jää ainakin pieni osuus. Siitä syystä häntä ei ollenkaan miellytä se ajatus, että Kristukseen ja hänen työhönsä keskittyy kaikki meidän pelastumisessamme.

Tästäkin syystä on koko kristinuskon historia taistelua pelastustiestä ja Kristuksen ainutlaatuisesta asemasta. Kristus-salaisuus on niin kätketty, että kokonaiset kirkot ja aikakaudet ovat saattaneet elää niin, että tämä kaiken keskus on ollut syrjäytettynä.

Hengellisesti pimeinäkin aikoina on kuitenkin aina ollut yksilöitä, jotka ovat löytäneet kaiken toisarvoisen keskeltä yksinkertaisen sanoman Kristuksesta. Heihin nähden pitää paikkansa Jeesuksen sana, jonka mukaan taivaallinen Isä on sallanut asiansa viisailta ja ymmärtäväsiltä, mutta ilmoittanut ne lapsenmielisille, Matt. 11:25.

Voisimme sanoa lyhyesti Raamatun salaisuuden: meitä ei pelasta kristillisyyks, vaan Kristus.

Olavi Tarvainen:
Salattu Jumala, 1955. S. 65-66.

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 5

2. vsk

2.12.2005

Jumala valitsee pienet puitteet

Miikan vanhassa lupauksessa sanotaan: ”Sinä Betlehem, sinä Efrata, sinä olet pienen Juudan sukukuntien joukossa! Mutta sinun keskuudestasi nousee Israelille hallitsija. Hänen juurensa ovat muinaisuus, ikiaikojen takana.” Miika 5:1.

Tämä tuttu profetia Messiaan syntymäpaikasta tuo esille myös sen, miten Jumala maailmassa toimii. Suuri Jumala valitsee pienet puitteet. Kun tulevan hallitsijan ”juuret” ovat muinaisuudessa ja ikiaikojen takana, hän on siis suunnattoman paljon enemmän kuin maallinen valtiast voisi olla. Hän on jotakin aivan muuta kuin mahtavimmat hallitsijat.

Koska hän on ollut ennen ”ikiaiakoja”, hän on ikuinen. Hän on Jumala. Itse hän sanoo: ”Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta.” Jes. 66:1. Mutta kun hän toimii maailmassa, hän ei rusenna sitä jalkojensa alle, vaan hän hakeutuu aina pieniin puitteisiin. Siksi

hän ei saapunut silloiseen Roomaan, ei edes Israelin pyhään Jerusalemiin, vaan hän tuli vähäpätöiseen Betlehemin kylään. Kylässä hän valitsi laita-alueelta eläin-suojan.

Ymmärrätkö tästä Jumalan toimintatavan? Kun sen käsität, et enää ihmettele, miksi Jesaja kuvasi Kristusta näin: ”Hän kasvoi Herran edessä kuin vähäinen verso, kuin vesa kuivasta maasta. – –

Halveksittu hän oli, me emme häntä minään pitäneet.” Jes. 53:2-3.

Talli, vähäinen verso, halveksittu... Siinä sanoja jotka kuvaavat Jumalaa maailmassa. Mikä avain meillä tässä onkaan kun yritämme nykyajassa selvittää, missä Kristus toimii tänään. Ystävät, etsikää Herraa vähäisistä paikoista. Kun pyhä Jumala toimii, hän hakeutuu puitteisiin, joiden vertauskuvaksi aina sopii Betlehemin talli.

POM

*Toivotamme lukijoillemme ja kaikille ystäville
rauhallista joulua ja armoa vuonna 2006.*

Evangeliumin Opintoyhdistys ry

Meerin mietteitä

Sinä olet arvokas

Lapsena olisin halunnut potkukelkan joululahjaksi. Olin köyhän yhdeksänlapsisen maalaiskodin nuorimmainen. En saanut potkukelkkaa, mutta rakkautta sen sijaan sain vanhemiltani ja isommilta sisarusiltani. Johtunee osittain vaatimattomista kotioloista ja Kenian kokemuksista, että voin pahoin katsellessani televisiomainoksia. Siellä on tarjolla autoja, puhelimia, kaljaa, kissanruokaa, erilaisia palveluita ja shampoita, jotka saavat hiukset kiiltämään uskomattoman kauniisti. Lopuksi sanotaan, että olet sen arvoisin. Olet niin arvokas, että sinulle tarjotaan vain parasta.

Me olemme Jumalan luomia. Me olemme Hänen silmissään todella kallisarvoisia. Voimme vain kuvitella millainen uhri oli Jumalalle antaa ainoa Poikansa tänne kylmään ja kovaan maailmaan.

Muistamme hyvin, ettei Hänelle ollut sijaa majatalossa. Pian Jeesuksen syntymän jälkeen perhe joutui lähtemään pakolaiseksi Egyptiin. Raamattu kertoo ihmisten vihamielisestä suhtautumisesta Jeesuksen julkisen toiminnan aikana.

Jeesuksen maailmaan tulon syvin tarkoitus oli kuolla ristinpuulla meidän jokaisen syntien takia. Ihmeellinen jouluevankeiumi on Raamatun sanoissa: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” Joh. 3:16.

Jumala rakastaa minua, syntistä ihmistä, suunnattoman suurella iankaikkisella

rakkaudella. Kuinka minä vastaan Hänen rakkauteensa? Ruokkimisihmeen jälkeen ihmiset etsivät Jeesuksen järven toiselta puolelta ja kysyivät Häneltä, mitä heidän pitäisi tehdä, että heidän tekonsa olisivat Jumalan tekoja. Jeesus vastasi heille: ”Uskokaa häneen, jonka Jumala on lähettänyt. Se on Jumalan teko.” Joh. 6:29.

Rakkaat ystävät, me olemme niin arvokkaita Jumalan silmissä, että Hän halusi antaa meille vain parasta. Tämä ihmeellinen uskon lahja avautuu meille Sanan kuulemisen ja lukemisen kautta. Olkoon joulumme ja koko elämämme siunattu Jumalan antaman joululahjan avaamisessa ja omistamisessa!

Vuosisatojen takaa, 1300-luvulta, kai-kuu kiitos Joulun Herralle:

”Ilon päivä verraton koitti maailmalle, poika syntynyt kun on neitsyt Marialle, Taivaan Herra iäinen ihmiseksi syntyen tuli veljeksemme. Isä antoi armostaan ainoansa päälle maan pelastajaksemme.

Neitsyestä maailmaan, syntyi Jumalamme käydäksensä kuolemaan meidän puolestamme. Sana tuli lihaksi, Herra ihmisselapseksi, muuten hukkuisimme. Ilman Herraa Jeesusta, ilman ristin uhria vaivaan joutuisimme.

Halki maan ja taivasten kaikuu kaikille kiitoslaulu enkelten armon Jumalalle: ”Jumalalle kunnia olkoon korkeuksissa, rauha maailmassa. Kerran saamme kumartaa Isän Poikaa ainoaa taivaan kunniasa.”

Joulurauhaa jokaiselle Meeri

Liikkeellä

*Kun seisoo meren rannassa,
valkoisella hiekalla
ja antaa aaltojen hyväillä varpaita
tietää, miten voi
pikkuhiljaa vajota.
Jokainen ihana aalto
vie hiekkaa jalkojen alta.*

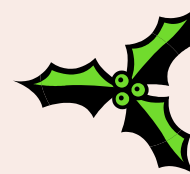
*Ettei vajoaisi, on elämän merellä
oltava jatkuvasti liikkeellä.*

Kohti Kristusta.

Margit Liimatainen

**Kristuksen korottaminen ja
hänen armostaan
kertominen
on yhteinen asiamme.**

*Joululahja
yhdistykselle*

**Handelsbanken
313130-1171701**

**Sampo
800015-70994146**

**Kiitos
Evankeliumin
Opintoyhdistys**

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Suomen Evankeliumikoulu

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää

Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-16)

Sähköposti: evank@evank.org

Internet: www.evank.org
webmaster Petri Malk

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk

**Opetus- ja sielunhoitotyön
yhteyshenkilöitä:**

Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
rov.o.peltola@kolumbus.fi

Rov. Sakari Pöyhönen, p. 050-401
8224, sakari.poyhonen@kolumbus.fi

Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 185

Past. Veikko Wright, p. 050-499 0542,
vevawri@tiscali.fi

Pankit / tuki työlle:

Handelsbanken 313130-1171701 ja
Sampo 800015-70994146

Armo riittää

2. vuosikerta

Lehti on maksuton.

Ilmestyy noin 8 viikon välein.

Julkaisija:

Evankeliumin opintoyhdistys ry

Tilaukset:

PL 17, 05831 Hyvinkää tai
(019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Taitto: Petri Malk

Aiemmin julkaistuja numeroita voi lukea
Adobe pdf-muodossa osoitteessa
www.evank.org

Painovuosi: 2005

sekä 1800-luvun luostariperinteen säilyttämänä että katoliseen liturgiaan liittyneenä. Samoin sitä on luterilaisessa liturgiassa, nyt ilmeisesti vielä enemmän kuin ennen sen uudistamista ja messu-nimenkin käyttöön ottoa.

Miten tätä musiikkia luonnehditaan?

Laulaja, äänipedagogi, musiikin maisteri Pia Skibdahl sanoo Sana-lehdessä 25.2.1999 seuraavaa:

”Kun sielu kaipaa kotiin, musiikki on silta ja yhteys Jumalan luo. Musiikki ohittaa älyn ja vie hyvin syviin kerroksiin.”

”On olemassa harjoituksia yläsävelten kuulemiseksi ja tuottamiseksi. Me tarvitsemme tätä aitoa, puhdasta ääntä aivan samoin kuin puhdasta ilmaa tai puhdasta ruokaa ja luontoa.”

”Meditatiivisen laulun kursseilla on kysymys oman äänen löytymisestä, yhteyden löytymisestä omaan sisimpään. Laulussa löytyy myös yhteys toisiin ihmisiin. Laulu päättyy aina hiljaisuuteen, jossa jokainen voi rauhassa kohdata Jumalan.”

Näin Pia Skibdahl kertoo nettisivuillaan www.viriditas.fi. ”Meditatiivisen laulun / Varhaisen rukouslaulun kursseilla lauletaan gregoriaanisia lauluja ja opetellaan tuntemaan miten ääni resonoi kehossa. Kehitämme myös herkkävireistä kuulemista ja koemme miten hiljainen ääni puhdistaa, hoitaa ja rentouttaa.”

Eräessä joogakoulussa syksyllä 2005 pitämistään äänimeditaatioilloista Pia Skibdahl sanoo: ”Äänen avulla hiljaisuuteen. Äänimeditaatio sopii jokaiselle, joka on kiinnostunut äänestä ja meditaatiosta.”

Hengen ja Tiedon messujen 2005 messu-

lehdessä laulaja, äänipedagogi Kirsti Autio kertoo: ”Meditatiivisen äänen avulla voimme saavuttaa sisäisen hiljaisuuden tilan. Mieleemme jatkuva dialogi on hiljentynyt. On tilaa kuulla sydämen supukoista nouseva pieni aavistuksenomainen, mutta kohdalle sattuu täysin tunnistettava ääni. Voisimme silloin tuntea, että Jumala puhuu sydämen hiljaisuudessa.”

Reijo O. Holopainen ”Minä Olen” N:o 2/97: ”Keskiäikaiset gregoriaaniset ylistyslaulut sekä esim. sufimuslimien rukouskutsut ovat todelliselta luonteeltaan voimakkaita äänimeditaatioita.

Oikealla ylä-ääniä korostavalla tekniikalla tavoitetaan rukouksen henki.”

”Laulusta kehittyvä väline henkiseen kasvuun, kun oppilas vain jaksaa harjoitella: odottaa, toivoa ja etsiä.”

Meditatiivisen musiikin koulutus Suomessa tapahtuu mm. Viittakiven Opistossa ja Valamossa sekä useissa evankelisluterilaisissa seurakunnissa ja retriittikeskuksissa. Viittakiven lyhytkursseilla opiskellaan myös taitajia, joogaa ja shiatsua.

Gregoriaanisen musiikin sanoitukset ovat usein 1100-luvulla eläneeltä nunnalta Hildegard Bingeniläiseltä. Kuinka moni tietää, että tätä nunnaa pidetään uuden henkisyuden piirissä suuressa arvossa kanavoitujen tietojen välittäjänä? Hän kirjoitti kaksi tällä tavoin ilmoituksen kautta saatua lääketieteellistä teosta, joiden pohjalta on kehitetty uuden aikauden liikkeen psyko-, fyto-, jalokivi- ja ravintoterapiaa.

Ceta Lehtniemi

Jatkuu seuraavassa numerossa.

Pääkirjoitus

”Neljäs tietäjä” kulki Golgatalle

Kristittyjen juhkalalenteri alkoi varhain rakentua pääsaisen sanoman ympärille. Ytimessä oli opetus, jonka Paavali oli ilmaissut sanoilla: ”Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu.” 1. Kor. 15:3-4.

Aluksi kristityt eivät juhlineet Jeesuksen syntymää lainkaan. Joulua alettiin viettää vasta 300-luvulla. Silloin kristityt valitsivat juhlan ajankohdaksi roomalaisen saturnaaliajuhlan, jonka vietto huipentui 25.12. Joulusta tuli pakanallisen juhlan vastapaino.

Juhlansa aikana roomalaiset paastosivat, pitivät taukoa työnteossa, jopa keskeyttivät sodankäynnin ja antoivat lahjoja toisilleen. Kristityt alkoivat viettää tämän juhlan päätöspäivää Jeesuksen syntymäjuhlanä. Mutta alusta asti tähän juhlaan liitettiin muutakin. Esim. lahjojen antaminen periytyi roomalaisesta saturnaaliajuhlasta kristittyjen jouluun. Tämä tapa on säilynyt sitkeästi hengissä. Nykyisin lahjojen antaminen on joulussa niin keskeistä, että Jeesuksen syntymäjuhlasta on tullut kulutusjuhla. Vuosi vuoden jälkeen Kaupan Keskusliitto ilmoittaa joulukaupan kasvavan. Tänäkin jouluna sen ennustetaan yltävän yli 700 miljoonan euron.

1896 julkaisi amerikkalainen kouluttaja ja pastori Henry van Dyke pienen joulukirjan, jossa hän kertomuksen muodos-

sa sanoi sen, mitä me nyt tarvitsemme enemmän kuin koskaan. Kirjan mukaan ”neljäs tietäjä” näki hänkin taivaalla tähden ja lähti sen johdosta kumartamaan vastasyntyntä juutalaisten kuningasta. Matkalla hän kohtasi monta onnetonta ihmistä, joita hän pysähtyi auttamaan niin, että hänen matkaansa eteni hyvin hitaasti. Lopulta siihen meni yli 30 vuotta.

Kun tietäjä viimein tuli Jerusalemiin, hän oli jo harmaapäinen vanhus. Kaupungin kadulla tietäjä osui ristisaattoon ja ymmärsi kohdanneensa etsimänsä kuninkaan.

Tällä mieleen painuvalla tavalla Henry van Dyke antoi syvän opetuksen. Hän kuljetti lukijansa joulun lapsen luota pitkäperjantain ja pääsiäisen Kristuksen luokse. Jeesus-lasta kumartamaan lähtenyt tietäjä löysi muiden puolesta henkensä antavan Vapahtajan.

Monet pitävät tarinaa mitättömänä legendana, mutta kertomus on verraton opastaja, joka ohjaa meitä joulunakin kristinuskon ytimeen. Ristin miehelle tietäjä ei enää voinut tuoda lahjoja, ne hän oli käyttänyt matkansa aikana. Mutta antamisen sijasta hän sai Sovittajan.

Kertomuksen sanoman ääreen kannattaa yhä pysähtyä. Dyken joulukirja julkaistiin suomeksi 1917 nimellä ”Tarina neljänestä tietäjästä”. Se olisi hyvä saada uudestaan luettavaksi – jos ihmiset sen pinnan alta ehkä näkisivät sen syvän viestin.

Per-Olof Malk

Kristus-juhla

Lapinlahdella Portaanpään opistolla

1.-2.4.2006

Tarkempi ohjelma tulossa

Minulle tärkeitä Raamatun kohtia

Hän on rakastanut minua

Jotkut Raamatun lauseet kiteytyvät henkilökohtaisen uskonkilvoittelun ydinkohdiksi. Niihin palaan jatkuvasti ja niitä toistamalla saan rohkeutta ja voimaa jatkaa matkaa.

Eräs tällainen, minulle tärkeä Raamatun kohta, on ollut muuan huomaamaton jakkeen puolikas. Olen halunnut aivan kuin repiä sen irti siitä yhteydestä, missä se alun perin on sanottu ja nähdä sen loistavan kirkkaana silmiäni edessä.

Se on niitä Paavalin lauseita, joissa hän kuvaa henkilökohtaisella tavalla omaa uskonelämäänsä. Tietysti toistuvasti kysyn, onko minulla oikeus ottaa omakseni Paavalin sydämen tunnustus. Näin kuitenkin olen uskaltanut tehdä ja haluan pitää kiinni tästä uskalluksestani kaksin käsin.

Ethän loukkaannu, vaikka panen sulkuihin sanojen kreikankielisiä vastineita. En osaa UT:n alkukieltä, mutta sanakirjojen avulla jollakin tavoin saan selvää. Jotenkin alkukielen mukana olo rohkaisee.

Ensiksikin tunnustan, että elän edelleen kaikesta uskonkilvoittelusta huolimatta ”lihassa” (kreik. *en sarki*), siis tässä synnin turmelemassa ruumiissani. Siitähän Paavali on sanonut suorasukaisesti: ”Tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää” (Room. 7:18, KR 38).

Toiseksi minulle käsittämättömästä syystä Jumalan Poika Jeesus Kristus on antanut minulle uskon lahjan. Hän antoi sen, kun suostuin jo kauan sitten lukemaan ja kuuntelemaan Jumalan sanaa. Se usko on siis hänen, Jumalan Pojan uskoa (kreik. *en pistei zoon tee tou Hyou tou Theou*).

Uskoni ei ole itseni sepittämää. Se on toisen uskoa ja olen saanut sen lahjana. Kun hän antoi sen sydämeeni, siitä tuli myös minun omaa, henkilökohtaista uskoani. En voi siitä kerskua, voin vain ihmetellä ja olla kiitollinen.

Kaikkein tärkeintä on kuitenkin se, mihin tämä uskoni kohdistuu, mitä se katselee ja mihin se tarttuu. Uskoni tietää, että Jumalan Poika rakastaa minua (kreik. *agapeasantos me*). Uskon tänäänkin, että kaikesta lihallisuudestani huolimatta Jeesus rakastaa minua.

Rakkautensa minua kohtaan hän on osoittanut antamalla itsensä minun puolestani (kreik. *paradontos eauton hyper emou*). Hän on antanut itsensä minun puolestani sovitusuhriksi, etten tämän hetken syntieni kanssa joutuisi kadotukseen. Hänen sovitusuhrinsa on aina suurempi kuin painavat syntini. Mikä ilon aihe se onkaan!

Vasta nyt otan esiin koko lauseen, jonka puolikkaaseen alussa viittasin. Koko lause kuuluu: ”Minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” (Gal. 2:20b, KR 38).

Kun katselen itseäni ja omaa elämäni, petyn ja masennun. Paavalin opastamana uskallan luottaa siihen, että Herra Jeesus Kristus rakastaa minua. Uskallan jopa Jeremian sanan perusteella luottaa, että tämä rakkaus on iankaikkista rakkautta, kestävä rakkautta ja siksi hän on vetänyt minua puoleensa armosta (Jer. 31:3, KR 38).

Olavi Peltola

kursseja viimeisen parinkymmenen vuoden aikana. Juuri hänen kurssiensa kautta ovat lukuisat suomalaiset harrastajat ja ammattilaiset saaneet innoituksensa.

Professori Reznikoff itse luonnehtii musiikkiaan ja siinä tärkeää moodi-käsitettä seuraavasti eräässä haastattelussa, jonka löytää sivustolta www.harmoninenlaulu.org.

”Moodi on määrätyn psykofysiologisen tilan äänellinen heijastus: ilon, ikävän, epätoivon, rauhan, riemun, rohkeuden. Jokaisella tilalla on luonteenomainen äänen sointi, oma äänen sävelkulku, joka antaa moodille sen soinnillisen perustan. Sitä ymmärtääkseen on paneuduttava Iranin hengellisen musiikin oppineeseen traditioon tai Intian klassisen musiikin traditioon. Mutta Afrikan pygmit ja Amazonin metsien intiaanit voivat myös suuresti opettaa meitä, sillä he ovat säilyttäneet soinnillisen suhteen näkymättömään maailmaan. Haluan sanoa, että kristittyjen pappiemme kannattaisi ottaa oppia heiltä ymmärtääkseen, mikä on suhde näkymättömään – ennen kaikkea äänen avulla, sillä tämä taito elää vahvana näissä väestöryhmissä.”

”Puhun mieluummin antiikin kristillisestä laulusta kuin gregoriaanisesta laulusta, joka tuo mieleen XIX vuosisadan lopun luostarin ja sepitetyn akateemisen kirkkolaulun. Tuo lauluhan on syntynyt katolisen kirkon roomalaisista vaikutteista, mutta laulu ei tule alkuaan Roomasta vaan koko läntisen kristikunnan piiristä, erityisesti Galliasta. Sitä paitsi se ei ollut pelkästään luostarilaulua, päinvastoin. Sitä lauloi koko kristikunta, naiset, lapset, miehet työtä tehdessään. Nämä olivat suuren suullisen tradition maita, missä laulettiin koko ajan. IV ja V vuosisadalta tunnetaan tekstin kirjoittajia, jotka puhuvat pitkistä halleluujouista.”

Reijo O. Holopainen uuden aikakauden lehdessä ”Minä Olen” 2/97 sanoo:

”Luostareissa hymnit olivat vain lainassa ja turvassa pahimman keskiajan pimeydeltä. Vokaalitalvujen juuret johtavat esikristillisiin jumalkultteihin.”

Gregoriaaninen perinne

Keisari Konstantinus Suuren suotua v. 313 kristityille uskonharjoittamisen vapauden alkoi virallinen muoto kristillistä liturgiaa ja laulua kehittyä Rooman valtakunnassa.

Laulu liittyy olennaisesti myös Gregorius Suureen (s. n. 540, k.604). Tietosanakirja Spectrum luonnehtii näin tämän paavin merkitystä:

”Gregorius I Suuri on paaviuden historian tärkeimpiä henkilöitä. Ryhtymällä kääntämään Länsi-Eurooppaa hän loi pohjan keskiaikaiselle paavinvallelle.”

”Gregoriuksesta tuli ensimmäinen maalista valtaa käyttävä paavi.”

”Hänestä tuli keskiajan luetuin ja vaikutusvaltaisain teologi Augustinuksen jälkeen. Häntä on joskus moitittu teologian liian pitkälle menevästä kansanomaistamisesta ja pakanallisuuden jäännösten kuljettamisesta tätä tietä kristinuskoon, erityisesti pyhimysten ja pyhänjäännösten kunnioittamisesta. Niiden arvostelijoiden käsityksen mukaan Gregorius oli vulgaarikatolisuuden perustaja.

Gregorius vaikutti myös liturgian alalla. Hänen nimensä on säilynyt roomalaiskatolisessa kirkkomusiikissa, jota yhä sanotaan gregoriaaniseksi lauluksi. Gregorius julistettiin pyhimykseksi hyvin pian kuolemansa jälkeen.”

”Ajan mittaan gregoriaaninen laulu joutui väistymään moniäänisen musiikin tieltä. Uusi kukoistus alkoi etenkin sen tutkimustyön ansiosta, jonka Solesmesin entisen benediktiiniluostarin yhteydessä toiminut pohjoisranskalainen keskus 1800-luvun lopulla aloitti. Vuonna 1903 Vatikaani määräsi, että gregoriaaninen laulu oli uudistettava Solesmesin tutkimusten mukaiseksi.”

”Myös Suomen evankelisluterilaisen kirkon liturgian introitukset, liturgian kirkkovuoden mukaan vaihtuvat alkulaulut perustuvat gregoriaaniseen lauluun.” (Spectrum 1974)

Näin päättelen maallikkona, että samaa juurta olevaa laulutapaa löytyy esikristilliseltä ajalta, antiikin IV ja V vuosisadoilta

Uudessa henkisyudessa ja seurakunnissa samaa musiikkia I

Artikkelin tässä julkaistavassa osassa hahmotetaan aihetta suurelta osin lainausten pohjalta. Lehtemme seuraavassa numerossa julkaistavassa artikkelin toisessa osassa on meditatiivisen musiikin arvio ja kriittiset johtopäätökset.

Lähtökohtia, perusteluja

Aivan alkuun tahdon sanoa, että en ole musiikki-ihminen enkä teologi. Olen hyvin tavallinen pitkän linjan kristitty ja toimin hammaslääkärinä terveystieteiden keskuksessa.

Otsake on erikoinen. Ehkä ensin tulee mieleen, että mitä ihmeellistä siinä on, että samaa musiikkia käytetään monessa yhteydessä.

Tätä musiikkityyppiä luonnehditaan kuitenkin rukoukseksi ja pyhäksi lauluksi. Sen avulla sanotaan löytyvän Jumalan ääni sisimmästä. Sen kerrotaan olevan voimakasta meditaatiota. Se on joidenkin mielestä henkisen kasvun tie. Sen avulla koetaan Jumalan parantavaa hoitoa. Eikö tämä merkitse, että tätä musiikkia tulisi edes yrittää arvioida hengellisistä lähtökohdista käsin?

Ymmärrän jokaisen yksittäisen ihmisen halun paeta hiljaisemmän musiikin pariin tänä meluisena aikana tai kaipauksen elävän Jumalan puoleen. Ymmärrän myös halun kulkea tietä, jota voi luonnehtia henkisenä kasvuna. Pyrkimykseni ei ole tuomita eikä loukata ketään.

Olen vuosien ajan seurannut uuden aikakauden liikkeen henkisiä virtauksia. Joitain vuosia sitten käytettiin yleisemmin nimeä new age, uusi aikakausi. Nykyisin puhutaan enimmäkseen uudesta henkisyudesta. Samoin olen seurannut mitä kristillisellä rintamalla tapahtuu.

Raamatun tutkiminen ja uskovien yhteys on säilynyt minulle kaiken aikaa tärkeänä. Jopa voin sanoa seurustelleeni viime vuosi-

satojen syvästi kristittyjen kanssa lukiesani vanhaa hengellistä kirjallisuutta. Olen rukoillut, että voisin edes jossain määrin erottaa oikean väärästä tänä eksytysten aikana.

Meditatiivinen musiikki

Nyt voimme jo palata otsakkeeni aiheeseen. Käsitteellä meditatiivinen musiikki on monta nimeä. Meditatiivinen ääni, rukouslaulu, hiljaisuuden ääni, harmoninen laulu, gregoriaaninen musiikki kuvaavat kaikki samaa asiaa.

Tämä musiikki esiintyy kirkon piirissä retriittiliikkeessä, kirkkokonserteissa ja tämän laulutavan kursseilla seurakunnissa. Uudessa henkisyudessa sitä on muun meditaation ohessa esim. liittyen joogaan. Sitä käytetään myös ns. energiahoitojen yhteydessä.

Sama henkilö, joka pitää kirkossa konsertin voi myös opettaa äänimeditaatiota joogakoulussa. Uuden henkisyuden puolella esiintyy myös omia meditatiivisia retriittejä, joissa tämä musiikki ilmenee yhtenä osana kokonaisuutta. Hengen ja tiedon messuilla 2005 ja kristillisessä hiljaisuuden keskuksessa on samaa meditatiivista laulua.

Mitä tämä musiikki on?

Musiikkityypin kuvauksissa käytetään käsitteitä yläsävel ja moodi tai voidaan puhua melismoista, troopeista ja sekvensseistä. Puhutaan myös alkumusiikista. Tämä musiikki liitetään niin kristilliseen perinteeseen kuin shamaani- ja sufimuslimien rukouslauluun. Se liitetään antiikin Roomaan ja luostari-perinteeseen sekä roomalaiskatoliseen liturgiaan.

Musiikin suureen suosioon meillä on vaikuttanut ranskalainen professori Iogór Reznikoff, joka on pitänyt Suomessa monia

Älä jätä armoistuinta missään olosuhteissa

Pysy armoistuimen luona ja Kristuksen ansaitsemattomassa armossa vaikka sinulle kävisi miten tahansa, sillä hänessä sinulla kuitenkin on aina iankaikkinen elämä, näyttipä muuten kuinka pahalta ja kummalliselta tahansa.

Älä jätä armoistuinta vaikkapa aika ajoin näkisit itsesi aivan täysin pahan valtaamana, niin että, kuten Luther sanoo, ”perkele herkeämättä hyppelee päälläsi ja tallaa kaulaasi jaloillansa”. Sielunvihollinen näyttää kokonaan hallitsevan sinua, niin että kaikki voima, kaikki Pyhän Hengen armo, näyttää aivan kadonneen. Tässä kiusauksessa hiljaisena pysyminen ja mustassa pimeydessä Herran odottaminen on täydellisten viisautta. Se on suurta viisautta, ihmeellistä armoa. On syvä salaisuus, mitä Herra sellaisina pimeinä seulo-misaikoina tekee lapsellensa. Sen, joka silloin tahtoo noudattaa tunteita ja näkemistään, täytyy joutua epätoivoon.

Tällaisten syvien ja perin pohjin hävitävien kiusausten tarkoituksena onkin se, että me menettäisimme kaiken oman hurskaudemme ja voimamme väärän lohdutuksen. Siksi ihmisen täytyy joutua niin kovalle koetukselle, että kaikki näyttää sysimustalta. Hänelle ei saa jäädä pienintäkään lohdutusta, jonka hän voisi itsessään nähdä tai tuntea. Yksin Herran jumalallinen olemus saa olla lohdutuksen syy. Hänen jumalallinen uskollisuutensa ja voimansa olkoon ainoa, mikä jää turvaksi.

Uskon kestäväisyys

Sellaisetkin kiusaukset sisältyvät Jaakobin seuraaviin sanoihin: ”Veljeni, pitäkää su-

lana ilona, kun joudutte moninaisiin (huomaa: moninaisiin!) kiusauksiin, sillä te tiedätte, että uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.” ”Autuas on se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun.”

Huomaa myös sanat: ”joka kiusauksen kestää”. Kun ei enää uskota Jumalan armon eikä hänen auttamistahtoonsa ja voimaansa, silloin lakataan rukoilemasta ja odottamasta Herraa, silloin antaudutaan viholliselle. Mutta jos minun on odotettava Herraa, on minun valmistauduttava odottamaan kauan ja ”kärsivällisesti”.

Meistä odotus aina tuntuu aivan ääretömän pitkältä ja turhulta, niin että olemme valmiit sanomaan: ”Kaikki on hukassa, ei kannata enää odottaakaan apua, näenhän ja tunnen selvästi, että minut on jätetty saatanaan käsiin.”

Luonnollinen laiskuutemmekin johtaa siihen, että väsymme rukoukseen, jos ei meitä heti kuulla.

Jumala on kuitenkin koko sanassaan sanonut meille: ”Huuda minua avuksesi hädän päivänäsi, niin minä autan sinua, ja sinä olet kunnioittava minua.” Hänen kunniansa ja totuutensa raukeaisi tyhjiin, jollei hän tekisi näitten sanojensa mukaan. Herrää siis ja paina syvälle sydämeesi, että sen sielun, joka on oppinut tuntemaan oman voimattomuutensa ja oppinut yksin huutamaan Herraa, on aivan mahdotonta joutua häpeään, kuinka epätoivoiselta ja pahalta sitten näyttäisikään.

Jumala välittää sinusta

Lieneekö sinulla joskus sellainen tunne kuin olisit kuokkavieras Herran seurakunnassa: vähäpätöinen ja epäpyhä taivaan tien kulkija, jolle kukaan ei osoittaisi kunnioitusta jos kävisi ilmi, millainen sinä todella olet ja kuinka heikko uskosi on? Koetko joskus olevasi kuin näyttelijä, joka ikään kuin esittää kristityn roolia? Koetko olevasi kunnan seurakuntalaisten joukossa mitat täyttämätön, kitukasvuinen, jopa miltei kuollut kristitty?

Mikäli jotakin tuollaista joskus koet, sinulla on lukuisia ymmärtäjiä Raamatun lehdillä. Kun Matteus, Markus, Luukas ja Johannes kertovat niistä ihmisistä, joiden kanssa Jeesus vietti aikaa, käy aivan selväksi, että heidän suuri enemmistönsä muodostui Jumalan valitun kansan sellaisista jäsenistä, jotka eivät täyttäneet oikean juutalaisen mittaa. Monet heistä olivat paljon huonommassa tilassa kuin sinä.

Tähän sinun kannattaa kiinnittää huomiota. Ensimmäinen ihminen, jonka Luukas kuvaa keskustelemassa Jeesuksen kanssa tämän julkisen toiminnan alettua, oli synagogajumalanpalvelukseen osallistunut riivattu. Mies kävi jumalanpalveluksessa ja esiintyi ihmisten keskuudessa uskovan juutalaisen tavoin. Mutta hän kulki ihmisten joukossa suurin ponnistuksin, kaiken aikaa kamppaillen sen saastaisen hengen kanssa, joka häntä vaivasi.

Myöhemmin Jeesus keskusteli pitkään fariseuksen taloon tulleen naisen kanssa, jonka seksuaalinen elämä oli tehnyt hänestä ihmisten halveksiman ihmisen.

Evankeliumeissa tapaamme myös toisella tavalla huonossa maineessa olleen ihmisen: Sakkeuksen, joka publikaanien päämiehenä kulki ”vihollisten ystävän” ja

”kansan petturin” ja ”vilpillisen varainkerääjän” maineessa. Tällekin miehelle Jeesuksella oli aikaa. Jeesus meni jopa hänen kotiinsa aterialle.

Joskus meille saattaisi tehdä oikein hyvää tehdä luettelo niistä ylenkatsotuista ja alas painetuista ihmisistä, joiden kanssa Jeesus vietti aikaa ja joiden avuksi hän tuli. Tällaisen luettelon tekeminen osoittaisi, kuinka vakavasti meidän on otettava Herramme sanat: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä parannukseen”, Luuk. 5:31 32.

Muukalaisten vieraspidot

Tuollainen luettelo myös selvittäisi, mitä Paavali tarkoitti kirjoittaessaan: ”Sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäkseen mitättömäksi sen, joka jotakin on”, 1. Kor. 2:28. Sattuva on A.J. Bäckin vanhan kirjan nimi ”Muukalaisten vieraspidot” kun ajattelee, minkälaisia perimmältään ovat ne ihmiset, joita Jumalan valtakuntaan nyt kuuluu ja minkälaista väkeä kerran on Karitsan hääaterialla taivaassa!

Vaatimusten mittoja täyttämättömillä ala-arvoisilla ja ylenkatsotuilla, itseään vihaavilla syntisillä, häpeissään kulkevilla langenneilla, kristityn roolia esittävillä, hengellisen tyhjyytensä tuntevilla ihmisillä on tänään sama toivo kuin Jeesuksen ajan väliinpuotoajilla: Vapahtajamme ja hänen armonsä.

Antaessaan syntisen naisen itkeä luonaan Herra opetti sinulle, ettei hän torju pois luokseen hakeutuvaa ihmistä. Antaessaan tuhlaajapojan isän syleillä kaikkensa

Kuka kukin on Juhani Aitomaa

Juhani Aitomaa on syntynyt 24. 11. 1951. Koulutukseltaan hän on rakennusmestari. Vuodesta 1976 lähtien hän on johtanut ja valvonut erilaisia rakennustöitä, mm. Finlandia-talon julkisivuremonttia. Nykyisin hänellä on oma toiminimi.

Jumalan valtakunnan rakentaminen vie Aitomaan elämässä yhä enemmän aikaa. Hän on kirjoittanut kolme kirjaa ja suomentanut yhden. Aitomaa kuuluu Evankeliumin Opintoyhdistyksen yhteistyöryhmään. Hän on myös yksi ”Katso, Jumalan Karitsa” -kirjan kirjoittajista.

Kirjojen kirjoittamisen lisäksi Aitomaa on ahkera artikkelikirjoittaja. Hän toimittaa alihankintatyönä Shalom-lehteä Israelin Ystävät ry:lle, julkaisee kahta uutiskirjettä sekä Internetissä laajaa ja jatkuvasti kasvavaa artikkelikokoelmaa osoitteessa www.kristitynfoorumi.fi. Kristityn Foorumi on Suomessa merkittävä hengellinen

tekijä, jonka Aitomaan perusti 1990-luvun lopulla. ”Äärikarismaattisuuden vaaroja ei kovin moni julistaja maassamme tunnista tai ei välitä tunnistaa”, toteaa Aitomaa. Vuosien varrella hän on myös palvellut mm. juutalaistyössä.

Tärkeimpänä asiana Aitomaa pitää sitä, että Kristus pysyisi keskeisellä sijalla. Hän toteaa: ”Uskon, että hengellinen kasvu sisältää kasvavassa määrin oman vajavaisuuden näkemisen ja Jumalan armon ja kaikkivaltiuuden merkityksen lisääntymisen... Olen halunnut antaa muille eräänlaisia rakennuspuita jatkaa omaehtoista tutkimista Raamatun pohjalta ja rohkaista arviointiin ja raamatulliseen arvosteluun. Tämä ei ole negatiivinen asia, vaan yksi keskeinen tekijä pyhien yhteydessä, jotta säilytettäisiin kristillinen vakaumus niin selkeänä kuin se täällä maan päällä vajausten ihmisten keskellä voi olla.”

Kristityn Foorumi

Kristityn Foorumi ry pyrkii auttamaan kristittyjä välittämällä ajankohtaista ja monipuolista Raamattuun perustuvaa kristillistä opetusta ja tietoa. Sen perustajajäsenet ovat vakaita, aktiivisia uskovia. Yhdistys painottaa Raamatun asemaa Jumalan ainoana ja täydellisenä ilmoituksena aikamme ihmisille. Sana on kristillisen elämän ylin ohje ja auktoriteetti. Sen valossa pitää jokainen kristilliseksi mainittu opetus tutkia. Ajassamme on paljon sellaista kristillisyyden nimellä kulkevaa opetusta ja käytäntöä, joka ei kestä, kun sitä tutkitaan Raamatun valossa.

Yhdistys ylläpitää Internetissä laajaa ja jatkuvasti kasvavaa artikkelikokoelmaa osoitteessa www.kristitynfoorumi.fi. Yhdistys julkaisee hengellistä elämää käsitteleviä artikkeleita ja tuottaa monipuolista kirjallista ja kuvallista materiaalia, jonka kautta maailman tapahtumia tarkkaillaan Raamatun valossa.

Tällä hetkellä yhdistys julkaisee kahta uutiskirjettä: Kristityn Foorumi, joka käsittelee ajankohtaisia hengellisiä kysymyksiä avoimesti ja tutkien. Toinen on Israelin Kuukausiraportti, joka sisältää mielenkiintoista uutismateriaalia koskien Israelia ja Lähi-itää, arkeologiaa ja juutalaisten uskovien asemaa, ym. Lisäksi tuotamme video- ym. materiaalia resurssien mukaan.

Kristityn Foorumi, PL 571, 33101 Tampere. Lahjoituksesi Kristityn Foorumille voit aina antaa tilille: 800015-70343674, viitenumero 1012.

Elämä kuin keinussa

Elämä on usein melko vaihtelevaa. Välillä keinutaan ylös ja alas, eteen ja taakse. Aika ajoin vauhti on hiljaisempaa, mutta kohta keinu kiihtyy uuteen ja rajumpaan vauhtiin. Keinua ei saa millään keinoin pysäytetyksi. Vauhdin rajuus saattaa suorastaan huimata. Se voi pelottaakin.

On täysin inhimillistä olla joskus peiloissaan. On sodan, terrorismin ja onnettomuuden uhkaa. Tulevaisuus tuottaa epävarmuutta. Huoli toimeentulosta ja perheestä saattaa ahdistaa. Terveys voi horjua ja sairaus tuntua raskaalta. Jokainen sukupuolvi joutunut kokemaan ahdistusta. Sitä ei ole parhankaan ulkoinen hyvinvointi voinut poistaa. Elämä on aina ollut keinumista ylös ja alas, eteen ja taakse.

Mistä apu keinuntaan?

Mistä pieni ja avuton ihminen löytää turvan kaikenlaisen ahdistavan ja epävarman keskellä? Vai onko sitä olemassakaan?

Apu on löydettävissä. Mutta se ei ehkä aina kelpaa meille. Omaksi onnettomuudeksemme me ajaudumme huomaamattamme ohi turvakallion tahtoessamme rakentaa kestävämmälle perustalle. Itse tekemämme perusta ei kestä uhanalaisessa ympäristössä. Aina kun olemme varmoja siitä, että seisomme tukevasti maan kamaralla, niin jo seuraavassa hetkessä keinumisliike tempaisee meidät mukaansa.

Ainoastaan hyvän Jumalan ojennetut ja turvalliset kädet voivat pysäyttää holtittoman keinumisen. Hänen käsiinsä on turvallista laskeutua. Hän ojentaa kätensä päivästä päivään uppiniskaisia kohtaan. Jes 65:2. Herra ojentaa kätensä korkeudesta ja tarttuu meihin. Ps 18:17. Hän lupaa parantaa luopumuksemme. Jer 3:22.

Jumala ottaa pelokkaat ja ahdistuneet sekä levottomat ja langenneet syliinsä. Hän laskee heidät kalliolle, joka kestää, koska hän itse on tuo kallio. Ps 62:3.

Kristuksessa kallio tuli keskellemme. Hän on turvakallio ja pelastuksen kallio. Kristuksen luona on jokaisen turvallista kohdata elämää ahdistavat ja horjuttavat asiat. Vaikka joutuisimme aivan tuhon partaalle, on turvamme Kristus.

Ole turvallisella mielellä

Tuskaiselle ja kivuliaalle, vähäuskaiselle ja epäilevälle, syntiselle ja langenneelle, sekä kaikille, jotka Jumalan armoa etsivät, Turvakallio lupaa: ”Ole turvallisella mielellä, sinun syntiisi annetaan anteeksi.”

Herra ei hylkää eikä jätä ketään. Hän lupaa kulkea omiensa kanssa kaikissa tilanteissa. Herran oma saattaa joutua altaalle, suorastaan umpikujaan, ja olla neuvoton sekä jopa vainottu, mutta Herra ei hylkää lastaan. 5. Moos. 31:6, 2. Kor. 4:8-9. Herra on meidän turvamme polvesta polveen, vaikka maa ja taivas ja kaikki sen mukana kerran katoavat. Mikään ei erota meitä Jumalan rakkaudesta Kristuksessa Jeesuksessa. Kaikissa meidän ahdingoissamme meille antaa riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut.

Paavali vahvistaa sanomansa: ”Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” Room. 8:38-39.

Veikko Wright

menettänyttä lastaan Jeesus opetti sinulle, ettei taivaallinen Isä häpeä kotiin tulevaa köyhää ryysyläistä. Antaessaan ryövärin (siis varkaan ja murhamiehen) kuulla ihmeelliset sanat: ”Tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa” Jeesus opetti sinulle, että hän avaa taivaan ovet sepposen selälleen aina, kun joku vain varovaisestikin ilmaisee toivovansa päästä perille armon varassa.

Pelastuksessa ei ole kysymys siitä, millaisia me olemme vaan siitä, millainen Jeesus on. Taivasten valtakunta on nytkin avoin Jeesuksen tähden. Sinullekin, jota ulkopuolisuuden tunne kalvaa. Sinullekin, joka et täytä ihmisten asettamia tai Jumalan lain sisältämiä vaatimuksia. Sinullekin, joka et pidä itseäsi soveliaana ja riittävänä.

Per-Olof Malk

Katso, Jumalan Karitsa

Kirjoittajat: Juhani Aitomaa, Paavo Lievonen, Per-Olof Malk, Olavi Peltola, Matti Pyykkönen, Paavo Suihkonen. Evankeliumin opintoyhdistys ry ja Juurikasvu kustannus 2005, 200 s., hinta 20 €

Mihin olemme menossa? Tämä on tuskallisen tuttu kysymys kristikunnassa. Näyttää siltä, että monin tavoin olemme menossa pois oikean Kristuksen luota. Kristinusko on maassamme ja laajemminkin uhanalaisessa murrosvaiheessa.

Kristuksen ainutlaatuisen aseman näkeminen Pyhän Jumalan ja ihmisen välisenä Sovittajana sekä syntisen pelastajana uhkaa jäädä elämyksiä ja kokemuksia korostavan opetuksen jalkoihin.

Jumalan armon evankeliumi ja jumalattoman vanhurskauttaminen yksin uskon kautta alkavat vaikuttaa kuluneilta fraaseilta. Kristinopin ohentunut tuntemus on tehnyt monet alttiiksi harhauttaville liikkeille.

Olisiko tämän kaiken keskellä mahdollista löytää tasapainoinen ja Kristus-keskeinen tie nykyisten ääriusuntausten tilalle? Voisimmeko omalta osaltamme tehdä jotakin asian hyväksi?

Erilaisista herätysliike- ja kirkkokuntataustoista ovat veljet ovat joitakin kertoja kokoontuneet yhteen etsimään vastauksia näihin kysymyksiin. Tämä kirja on näiden neuvonpitojen saatoa.

Kirjoittajien rukous on, että kirja auttaisi edes muutamia hämmennykseen joutuneita yksinkertaisen evankeliumin sanoman äärelle ja sen vapauttavaan ymmärtämiseen.

Kirjan sisällys: Per-Olof Malk: Johdanto; Yhteisen uskon ilmaus; Sydäntemme rukous; Matti Pyykkönen: Hengellinen herätys; Paavo Suihkonen: Jumala on Pyhä; Olavi Peltola: Uskonvanhurskaus; Paavo Lievonen: Kristittyjen yhteys; Juhani Aitomaa: Menestysteologia on minän teologia; Per-Olof Malk: Katso, Jumalan Karitsa. Oikean ja väärän erottaminen.

Tilaukset:

Evankeliumin Opintoyhdistys ry (julkaisija),
puh. (019) 41 42 43 (ark. klo 10-16), email: evank@evank.org

Juurikasvu-kustannus (kustantaja),

puh. (014) 633 334, email paavo.lievonen@sci.fi

Kristityn foorumi ry, email foorumi@kristitynfoorumi.fi

Herätys alkaa totuuden näkemisestä ja rukouksesta

Luemme Sanasta, kuinka Jeesus tuli aasila ratsastaen Jerusalemiin ja suuri kansanjoukko palvoi häntä hoosianna-huudoin, Matt. 21:1-11; Luuk. 19:28-40. Pian sen jälkeen luemme kuitenkin: ”Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä”, Luuk. 19:41. Hän tuli lähemmäksi ja näki ihmisten todellisen tilanteen, näki kansan, joka uskonnollisten johtajien harhaanjohtamana pian tulisi ristiinnaulitsemaan hänet.

Jeesus olisi ollut vastaus tuon kaupungin hengelliseen hätään, mutta kaupungin ihmiset eivät ottaneet häntä vastaan. Hän tiesi, kuinka kansa tulisi hylkäämään hänet: ”Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.” Matt. 23:37. Väärän valinnan tehneenä Jerusalemin kulki kohti järkyttävää tuhoa sen tähden, ettei se tuntenut etsikkoikaansa, Luuk. 19:44.

Pääsisimmä lähemmäksi todellisuutta

Meille nuo sanat ”lähemmäksi kaupunkia” tarkoittavat, että Herra saa avata silmämme näkemään, mitä ympärillämme todella tapahtuu. Näkemään kuinka kansakuntamme johtajat, vaikka he kantavat kristityn nimeä, ovat johtaneet ihmiset kuilun partaalle.

Vielä murheellisemmaksi tilanteen tekee se, että myös aikamme uskonnolliset johtajat ristiinnaulitsivat jälleen Jeesuksen. Hän on heille vain perustuslaillisen

monarkian keulakuva. Hänellä ei ole oikeutta ja valtaa puuttua ihmisten varsinaiseen elämän kulkuun.

Uskonnosta on tullut melko suosittu ihmisen itsensä suunnittelema ”ajanvietepeli”. On monta joukkuetta johtajineen. Jäsenmaksunsa maksaneet kannattajat siirtävät kannatuksensa joukkueelta toiselle. ”Se tapa, jolla nuo potkivat palloa, miellyttää minua.” Nyt hurrataan tälle tähdelle; huomenna onkin jo toisen vuoro. Kulutusyhteiskunnan jäsen, kuluttaja, on luonut itselleen ”Jeesuksen”, jota se kuluttaa periaatteella ”uusi muoti piristää mieltä”.

Kristillisyydestä on tehty aate muiden aatteitten joukkoon. Kirkkojen, seurakuntien ja uskonnollisten liikkeitten johtajat ovat avanneet ovet susille, niin että lamppaat jostain oudosta uudesta viinistä juopuneina ovat jättämässä Jeesuksen, hänet jonka Pyhä Henki on Sanassa ilmoittanut. Pyhästä Hengestä on tehty tunne, joka syrjäyttää Jeesuksen. Usko on muuttunut elämyshakuiseksi uskonnolliseksi oopiumiksi, joka huumaa ja hurmaa. Tässä hurmiossa silmät ovat niin sokaistuneet, ettei nähdä kuilun reunaa, jonka yli ihmiset syöksyvät ikuisen tuohon.

Johtaisipa herätyksen kaippu meidät rukoukseen

Kuinka lähelle meidän tulisi päästä tuohon syöksyvää maailmaa? Koko elämänsä ajan Jeesus meni niin lähelle ”kaupunkia”, että hän itki. Eikä ainoastaan, että hän itki, vaan siinä kaupungissa hän myös uhrasi itsensä tuodakseen pelastuksen ihmisille.

Murtumatonkin sydän voi älyllisesti todeta, että tilanne yhteiskunnassamme jatkuvasti vain pahenee. Ja niin ihminen, uskonnollinenkin, suunnittelee tuhat ja yksi keinoa tilanteen korjaamiseksi.

Jeesuksen sydämen tuska ja hätä tuhoutuvasta kaupungista valtasi Jumalan Pojan niin, että hän itki. Meidän ainoa toivomme saada tällainen jumalallinen tuska sieluista on mennä Jeesuksen luokse ja käydä hänen kanssaan lähelle ”kaupunkia”. Tässäkin asiassa hän on A ja O. Hengellisen herätyksen kaipaus sydämessä ei ole jokin muusta uskonelämästä irrallaan leijuva tunne; sen kaipauksen voi yksin Jumala antaa Henkensä ja sanansa kautta.

Jeesuksen näkeminen ja tunteminen niin läheisesti, että hän voi muuttaa meidän välinpitämättömyytemme itkuksi, on Jumalan teko. Kun Jumala vaikuttaa pyhää tyytymättömyyttä nykytilanteeseen ja synnyttää kaipauksen saada nähdä Herran ilmestyvän voimallisemmin kansamme

keskuudessa, hän johdattaa meidät seuraavaksi rukoukseen. Rukouksessa viiptyesämme joudumme toteamaan, ettemme näe niin kuin Jeesus näki.

Miksi käy näin? Siksi, että sydämemme ei ole puhdas. Ainoastaan puhdassydämiset saavat nähdä Jumalan.

Jeesus kutsuu meitä läheiseen armonyhteyteen kanssaan, jolloin näemme ”kaupungin” niin kuin hän näki, ja silloin me myös murehdimme ja itkemme niin kuin hän itkee. Älkäämme luottako siihen, että uskoa tunnustavien suuret joukot kantaisivat tuskaa ja hätää sieluista. Kollektiivinen vastuu tässäkin asiassa ei ole kenenkään vastuu. Se alkaa siitä, että me, minä ja sinä, saamme kokea kuinka Pyhä Henki kirkastaa meille Jeesuksen.

Matti Pyykkönen. Ote kirjasta ”Katso, Jumalan Karitsa”. 2005. Välitositokot toimituksen.

Heikentyvän ihmisen pelastus on Kristus

Elämän taipaleella ihmistä riisutaan. Hän huomaa, kuinka hatara ruumiin ja mielen terveys on. Ihminen näkee, ettei hän voi luottaa elämässään ruumiinsa tai mielensä voimiin. Kaikki, mitä ihmiselle on annettu, voidaan ottaa häneltä milloin tahansa pois.

Vaeltaessaan elämän polkuja ja valtaiteita ihminen huomaa, miten merkityksentöntä ja mitätöntä hänen hurskautensakin on. Pienen kiusauksen ja jokaisen lankeemuksen jälkeen kristitty näkee, että hänen pyhydessään ei ole mitään, minkä varaan rakentaa.

Vaikka elämä antaa meille paljon, toisinaan se näyttäytyy meille kipeänä luopu-

misena ja elämisen tukirakenteiden romahtamisena. Viime kädessä syntisen ihmisen taivallus on juuri tätä: kaiken menettämistä, kaikesta luopumista.

Mutta juuri näin meille pitääkin käydä. Elämän matkalla Jumala riisuu meitä. Riistuttaville ja elämässään kaikkensa jo menettäneille Jeesus Kristus antaa synnit anteeksi, elämän ja autuuden. Koska Jumala on sama eilen, tänään ja huomenna, saamme luottavaisesti laskea elämän alun ja elämän lopun ja kaikki hetkemme niiden välillä rakastavan, armahtavan ja pelastavan Kristuksen käsiin.

Markus Malk